

גנזי המלך

ארבע נספות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

325

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ה' בְּאֵלַי מִמְּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם"

היפוך המידות באברהם

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

חייו. כי הנפש היא חלק אלוך ממעל והיא מדה ממדותיו של הבורא יתברך ואין סוף למדותיו של הקב"ה.

למרות כל מה שראינו בגודל מדת חסדו והטבתו של אאע"ה, כל זה היה רק בעת שראוי להתנהג במדת החסד. אמנם בשעה שראוי להשתמש במדת המשפט, השתמש במדת האכזריות לאין שיעור. וכמו בענין הנהגת אאע"ה עם בנו ישמעאל. והערה זו היא מהסבא מ'קעלם' ז"ל והנה אהבת אאע"ה לישמעאל בנו היתה לאין שיעור. וכנאמר: "לו ישמעאל יתנה לפניו" (שם ז).

ואיתא בחז"ל: בשעת העקידה אמר הקב"ה לאברהם: "קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת" (שם כב). 'א"ל': "שני בנים יש לי... שניהם אני אוהב". אאע"ה חינוכו כל ימיו ולא מצא בו כל עולה. ורק שרה אמנו ע"ה ראתה איזה חסרון בהנהגת ישמעאל. ובודאי שהיה זה רק דקדוק קל שהרי אברהם לא הרגיש בזאת. ולכן 'נִבְרַע הַדָּבָר מְאֹד פְּעִינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנוֹ'.

המשך בעמ' 2 <<<

ממחלתו, כאשר ראה הקב"ה שקשה לו אי עשיית החסד יותר מכאביו, שלח לו ג' מלאכים כדי שיגמול עמם חסד.

בעת שראה את האורחים רץ והשתחוה לפניהם והתחנן אליהם: "אל נא תעבר מעל עבדך" ('בראשית' יח). כאילו הם הגורמים לו אושר ושמחה בעשיית החסד. וכן כל הטרחה שטרח אאע"ה בעצמו עבור ג' אנשים שהיו נראים כערבים. ביאור הדבר: שאין סוף ותכלית לעשיית החסד. אצל בעל החסד האמיתי, החסד היא מציאות

איתא בחז"ל (ב"מ פו:): 'יום שלישי של מילה של אברהם היה. ובא הקדוש ברוך הוא לשאול באברהם'. נתבונן בפרטי הדברים; זקן בן מאה שנה שמל את עצמו. ויום השלישי למילתו היה. אף בעל חסד גדול ששואף לעשות חסד, כל זה רק בעת שפנוי מכל דאגות עצמיות ואז דעתו פנויה לעשיית חסד לזולתו, אולם בעת שטרוד במחלתו והדבר תלוי בפיקוח נפש ממש, ודאי אינו דואג להשלמת החסד. ובפרט בשעה שאין רואה לפניו מקום לעשיית חסד. ואילו גבי אאע"ה חזינו שלא היה במנוחה, אף בשעה זו.

איתא בגמרא (ב"מ פו:): שלח אאע"ה את אליעזר לראות היש בחוץ מי שאפשר לגמול עמו חסד, חזר ואמר שאין נפש. אאע"ה לא האמינו ויצא בעצמו לחפש אורחים, כדי לגמול חסד. ולא היה חסר לו אורחים, אלא יום אחד בלבד. שהרי מבואר בחז"ל שהוציא הקב"ה חמה מנרתיקה כדי שלא להטריחו באורחים. מ"מ אאע"ה אינו במנוחה ואי עשיית החסד טורדו יותר

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר בתקוע ואשקלון

"וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ה' בְּאֵלֵינוּ מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם"

למסור את נפשו עבור כבוד אביו ואמו. וכן חובת הכרת הטוב לאביו ואמו לאין שיעור. אמנם בעת שרצון האב והאם סותר לתורה ולרוחניות, עליו להתנהג כאילו זרים המה לו ואין לו להתחשב כלל ברצונם ובשאיפתם.

בודאי שאין זה מהדברים הקלים. שללא עמל ויגיעה מתנהג אדם על פי טבעו. טבעיו מושרשים בו והם המנהלים כל דרכיו. וראשית עבודת האדם להשיג שלמות זו, חייבת להיות התלמדות בשבירת הרצון. ורק בדרך זו יהיה קרוב להנהגת השי"ת. זהו קבלת עול מלכות שמים ללא מחשבות עצמיים כלל. ואף בעת שנוגד לטבעיו, עושה כפי רצון השי"ת. וע"ז צריך הרגל מרובה בשבירת רצונותיו וטבעיו. ורק בדרך ההרגל יגיע לשלמות. ועבודה זו חייבים לעשות עוד בנערותינו. וכל שיקדים בזאת העבודה, יש לו תקוה לאחריתו. ורק ע"י לימוד המוסר יוכל להרגיל עצמו. וכל הרחוק ממוסר, ודאי שלא יגיע לשלמות. ('אור יחזקאל'). ■

שיעור. ואילו בעת שרואה שצריך להתנהג באופן שונה, הרי הנהגתו ודרכו היא מדת האכזריות.

וכן יש לראות בהנהגת אאע"ה עם לוט בן אחיו, שבשעה שראה אברהם שיש ריב בין רועי מקנה לוט לבין רועיו, אמר לו אברהם: "הלא כל הארץ לפניך הפך נא מעלי" ('בראשית' יג). ואע"ג שלוט היה בן אחיו וכל חינוכו היה על ידי אברהם, מכל מקום כיון שהבין שעל פי דין אינו יכול לדור עמו בכפיפה אחת, אחר שראה מדה רעה של נטיה לחמדת הממון אצלו, א"כ אין מקום כלל לרחמנות וגירשו מעל פניו.

כל זה תורה חדשה עבורנו. מי שטמון בו מדת ההטבה כל מעשיו מודרכים ע"י מדה זו ואינו מבחין ומבדיל היכן להשתמש במדה זו? ואימתי להמנע ממנה? וכאשר נמצא בו רוע לב, אינו יכול להתנהג במדת ההטבה. הנה לדוגמא: מצות כבוד אב ואם, נמצא לעתים בחורים מבני הישיבה הדואגים מאוד בענין כבוד אב. ובודאי שמצות כבוד אב היא לאין שיעור וחייב

וראו נא הנהגת אאע"ה, לאחר שאמר הקב"ה: "אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך פל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה פי ביצחק יקרא לה זרע", מיד: "וישפם אברהם בבקר ויקח להם נחמת מים ויתן אל הגר שם על שקמה ואת הנלד וישלטה" וברש"י: "ולא כסף וזהב. לפי שהיה שונאו על שיצא לתרבות רעה". כיון שיצא לתרבות רעה לא ריחם עליו כלל, אלא התנהג עמו באכזריות לאין שיעור, שהרי לקח נער צעיר חולה שחלצתו חמה ושלחו למדבר, ללא אפשרות קיום.

וכ"ז בנער החביב ואהוב עליו מאד בשעה שלא חש כלל בחטאתו. ואף שבודאי חייב לשמוע בקול הקב"ה, אך מהיכן ניתנה באב מדת אכזריות גדולה כל כך?! ובפרט אצל אברהם שכל מציאותו מדת החסד. ופה מתנהג עם בנו באופן אכזרי מאד. ובאמת מבואר שזה אחד מן הנסיונות שנתנסה בהם אברהם אבינו ע"ה, כי בזה נראית גדולתו להשתמש במדותיו בשתי הקצוות; מצד אחד חסד ורחמים לאין

ממשיכים...
לא לאכול! מוצרי
'עלית - שטראוס'

מבצע מדהים בשופר!

2 ש"ח = דיסק שמיעה
10 ש"ח = 3 דיסקים לצפיה

10 ש"ח = דיסק mp3
30 ש"ח = ספר 'עולם התשובה'

ניתן להשיג ב'שופר' רח' מתתיהו 10, בני ברק 03-6777779-553

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר בקריית אונו

פנינים

"וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֵינוּ מִמְּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּחַם הַיּוֹם: וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה"

"נִרְצָן לִקְרֹאתָם" בשמחה, מאיזה מקום? מ"**פֶּתַח הָאֵהָל**" לאחר שנודעו מעשיו הטובין ואחר כך **"וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה"** כלפי השכינה. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה; כמה אדם מפזר ממון כדי לראות פני המלך, אבל כשהאדם נותן צדקה למקום הראוי זוכה ורואה פני שכינה. דכתיב: **"אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָק פְּנִיָּה"** (תהילים' יז). ואמרו רבותינו זכרונם לברכה: שעיקר הצדקה היא לעשותה עם עמלי תורה. ואמרו המפרשים: שכל העושה צדקה עם עמלי תורה לשם שמים, עושים אותו חכם לעולם הבא, כדי שלא יבוש בהיותו עם הצדיקים בעולם הבא. ואם הצדקה היתה עם תלמיד חכם מקיים נותן הצדקה מה שכתוב: **"וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל"** זהו תלמיד חכם שיושב באהלה של תורה. **"כְּחַם הַיּוֹם"** מלת **"כְּחַם"**, אותיות – 'חכמ' ואז יפטר גם מחם הגיהנם ויכניסוהו לגן עדן כמו תלמיד חכם'. (אהבת חיים'). ■

הדין הגדול שהנשמה נפרדת מהגוף, אין אדם נותן נשמתו, אלא עד שרואה את השכינה, כלומר: גילוי השכינה אינה לכלם במידה שוה. אלא לכל אחד כפי מדרגתו ובאותו רגע באים שלשה מלאכים לקבל את נשמתו של האדם וזה שכתוב: **"וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֵינוּ מִמְּרָא"** ולא באלון, כלומר: שהשכינה נראית לאדם בשעת פטירתו, לכל אחד לפי בחינתו. הבורח כתנור בהפרד הנשמה מהגוף. **"וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו"**, אלו שלשת המלאכים הבאים לקבל את נשמתו והם מבקרים את מעשיו ובאותו רגע יוצאת הנשמה ועומדת בפתח הבית, דהינו: **"פֶּתַח הָאֵהָל"**, כלומר: אז מרגיש האדם כי כל העולם הזה דומה לאהל עראי ולא כבית קבוע ושם היא מספרת את כל מה שעשתה בהיותה בתוך הגוף בעולם הזה. ואם הוא צדיק הרי הוא שמח במיתתו כדי לקבל שכרו. וזה שכתוב:

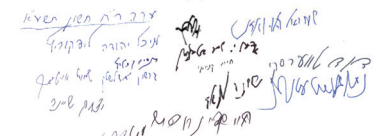
'הנה על פסוקים אלו שואלים הרבה שאלות; למה התראה הקדוש ברוך הוא **"בְּאֵלֵינוּ מִמְּרָא"** ולא במקום אחר? ולמה כתוב: **"וַיֵּרָא אֵלָיו ה' "** ולא כתוב: **"וַיֵּרָא ה' אֶל אַבְרָם"**? ולמה נגלה אליו באלון שאינו נותן פרי ולא נגלה אליו באילן חשוב? ולמה נגלה באילן ולא באש כמו אצל משה רבנו שנראה אליו מתוך הסנה הבורח באש? ולמה צריך להזכיר **"אֵלֵינוּ מִמְּרָא"** ולא אמר אלון סתם? ומה שכתוב: **"פֶּתַח הָאֵהָל"**, מה לי אם בפתח ואם בפנים? ומה שאמר: **"כְּחַם הַיּוֹם"** למה לא אמר כחם השמש? וכתוב: **"וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו"** אחר כך כתוב: **"נִרְצָן לִקְרֹאתָם"** אם הם **"נֹצְבִים עָלָיו"** מדוע הוא צריך לרוץ לקראתם? וכמו כן יש הרבה שאלות על פסוקים אלו (ועין בספר 'מנחת שמואל' באורך). ואנכי כתבתי על זה בקיצור נמרץ: אמרו רבותינו זכרונם לברכה שבשעת פטירתו של האדם הוא יום

פסק הלכה

כסדר
עבר ראש השנה תשע"א
שמענו ותחרד נפשנו על הפריצה הנוראה במחנה של "ערבי שירה"
ו"קונצרטיום" כחם מופיעים זמרים לשיר כפני אנשים ונשים בתערוכות
רח"ל ואפי' שלא בתערוכות.
וכבר אסרו כל גדולי ישראל באיסור גמור את ערבי השירה
אפילו בנפרד.
על כן באנו בזה להביע דעתנו דעת תורה

א. הופעות מעין אלו אסורים באיסור המור בין בארץ ובין בחוץ לארץ.
ב. האיסור חל על המארגנים, והן על המשתתפים – גדולים וקטנים,
אנשים ונשים, וכל שכן האיסור על הזמרים, שהם מחטיאי הרבים.
ג. אסור לעיתונים וכיזיב לתת יד ופרסום להופעות אלו.
ד. הזמרים המופיעים במקומות אלה, אין להזמיןם לכבודם לשיר בשום
אירוע, וכן אין לפרסם אירוע שהזמרים משתתפים בו, כולל תפילות
ואירועים כשרים בכדו שלא לחזק ידו עוברי עבירה.
והשי"ת ברוב רחמינו וחסדיו יתן בלבם לשוב לפנינו, ונוכח לגאולת
עולמיים – ואז ימלא שחוק פיננו.

באנו על ההתחם למען קדושת וזוהרת עמנו

ג.ב. אין לשיר את שירי הזמרים הללו אפילו בחתונות ובשמחות של מצוה וכיזיב.
[ע' כ"א דנוסח "פסק הלכה" שנכתב ע"י מרן זצ"ל והוא אותו שלישי"א ושהיה לפראה עני גדולי הדור בעת חתימתם]

הרשימה המעודכנת של גדולי ישראל שחתמו שאין לשיר את שירי הזמרים הללו אפילו בחתונות ובשמחות של מצוה וכיז"ב. שמות הרבנים החתומים:

**הרב שמואל הלוי ואזנר, הרב יוסף שלום אלישיב,
הרב אהרון ליב שטינמן, הרב מיכל יהודה ליפקוביץ,
הרב חיים קנייבסקי, הרב ניסים קרליץ, הרב
גישון אדלשטיין, הרב שמואל אידעבך, הרב
חיים פינחס שינברג, הרב ישכר מאיר, הרב דוד
שווערסקי, הרב נתן גשטעטנר, הרב יצחק שיינד**

פרשת 'וירא'

"למה זה צחקה שרה לאמר"

מדוע הקפיד ה' על שרה ולא על אברהם?

"למה זה צחקה שרה לאמר" (יח יג)

שואל רבנו ה'אור החיים' הקדוש: למה כתוב תיבת: "זה" אשר היא כמיותרת? וכן מה כונת הכתוב בתיבת: "לאמר"? ובפרט שגם כל זה מיותר. וכי לא היה מספיק לומר: "למה צחקה"? ומסביר את הדברים כך: אף שגם אברהם צחק, כמבואר לעיל בכתוב, מכל מקום אברהם צחק מיד כששמע את הבשורה הטובה. משא"כ שרה, לא צחקה אלא בעת שראתה את עדנתה. כמו שנאמר שאמרה: "אחרי בלתי קימה לי עדנה" (בראשית יח). הרי זה מגיד שלא נתאמת אצלה הבטחת הלידה, עד אחר שראתה השינוי בפועל בגופה. ועל זה הוא שהקפיד הקב"ה. שאילולי ראתה כביכול, לא היתה מאמינה.

וזה כונת הכתוב באומרו: "למה זה צחקה"? פירושו: על צחוק "זה" שצחקה כעת, אני מקפיד. ולא על הצחוק שלך, שנעשה בשמחה, מיד בשעת הבשורה. והטעם לדבר: כי בצחוק זה, כונתה לומר; שאף אמנם שנתאמת אצלה כעת לאחר מעשה, שראויה היא לילד, מ"מ, זה מורה שעד עתה לא האמינה ולא סמכה דעתה על הבטחת הבורא, כי הוא היה דבר פלא בעיניה: "היפלא מה דבר פלא".

"ויגש אברהם ויאמר האף תספיה" (יח כג)

כתב רבנו בחיי: 'אם תשכיל בפרשה זו, תמצא כי מחשבתו של אברהם אבינו היתה, כי הקב"ה הפיץ להפסיד ולהשמיד הכל במדת הדין', על כן היו כל תפלותיו של אברהם בפרשה הזאת מכוונות כנגד מדת הדין. וזהו כוונתו במה שאמר: "הנה נא הואצתי לנבר אלה" - "אל נא יחר לה". שכל לשונות הללו של אדנות, מכוון למידת הדין. והודיעו הקב"ה; כי אין מחשבתו כמחשבותיו של אברהם, אלא אדרבה יתנהג עמהם בזה במדת הרחמים. והוא שהקב"ה מדבר עמו בכל הפרשה בלשון רחמים: "ויאמר ה' וצקת סדם ונעמכה", "ויאמר ה' אם אמצא בסדם", דהיינו: לשון הויה. ולא לשון אדנות. ■

חיטין. ומבואר עוד במסכת 'עירובין' (פג:), שעשרון האיפה הוא מאכל אדם אחד. ואם אוכל במידה זו, הרי הוא בריא ומבורך. מעתה הדבר מתבאר מאליו: אברהם אבינו רצה שכל אחד מהם יקבל עשרון אחד של סולת. ולצורך כך, הוצרך לנפות שלש סאין של קמח הנעשה מחיטין, שיהיה לו להוציא מהן שלשה עשרונים סלת. ויהיה לכל אחד פת בשיעור של עשרון סלת לאכילה.

תירוץ נוסף כתב רבנו הגר"ח קנייבסקי שליט"א בספרו 'טעמא דקרא' על עיקר קושייתו של הרמב"ן: שהרי מבואר בגמרא במסכת ר"ה (יא.) שאותו היום היה יום טוב של פסח, או סוכות. ואברהם היה סבור שהם ערביים רגילים. והדין הוא שאסור לאפות ביום טוב, לצורך גוי. וכיון שכך נשאלת השאלה: איך הותר לו לאברהם אבינו לאפות לצרכם?

אלא שזה יתורץ על פי המבואר במסכת 'ביצה' (זו.): שאשה יכולה למלאות את כל התנור בבצק לאפיית פת, אע"פ שאינה צריכה אלא לפת אחת בלבד, משום שכשהתנור מלא, הפת נאפית יפה יותר. נמצא שכל הפתות הנמצאות בתנור מועיל לאותה פת הצריכה לאכול בחג. לפי זה יתיישב: שלכן היה צריך אברהם אבינו להרבה פת, כדי שיהיה מותר לו לאפות הכל, שאילו כדי הצורך להם לבד, היה אסור לו לאפות ביום טוב.

"חדל להיות לשרה ארח פנשים" (יח יא)

כתב המלבי"ם: יש הבדל בין לשון: "צָרַף" ללשון: "אָרַח"; ש"צָרַף" מורה על כונת; הדרך הגדול הקבוע לרבים. ואילו "אָרַח" מורה על, האורח הקטן שיתפרד מן הדרך הגדול, אל הצד ואינו דבר קבוע כל כך. על כן רחל אמרה ליעקב: "פי צָרַף נשים לי", כי היתה ילדה והיה לה הוסת הקבוע לכל הנשים. ואילו בשרה אמר, שלא לבד שלא היה לה דרך נשים קבוע, כי גם האורח חדל להיות לה. כלומר: שגם הוסת הבלתי קבוע שיבא גם בנשים זקנות, חדל לגמרי משרה.

"וישא עיניו וירא ונהה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם" (יח ב)

מובא בכתבים המיוחסים לרבנו הגרי"ז הלוי הרב מבריסק זצ"ל, לבאר מה שכפל הכתוב לשון: "וירא" שני פעמים, על פי מה שכתב אדוננו הרמב"ם בספרו 'מורה נבוכים' (ב מב): שהיה כאן שתי בחינות במעשה זה; בחינת מראה הנבואה. ובחינת מעשה המציאות. וזהו מה שנכתב: "וירא" "וירא" ב' פעמים. שראה הדברים במראה הנבואה. וראה הדברים במציאות.

"והנה שלשה אנשים נצבים עליו" (יח ב)

יש להתבונן על כך שבהתחלה כתוב הלשון: "נצבים עליו" ואילו לאחר מכן נכתב הלשון: "והוא עמד עליהם". וביאר בזה רבנו הגאון מוילנא זצ"ל (ומובא ב'דבר אליהו' 'איוב' א ו): שהעומד לפני מי שיושב, נראה כאילו הוא עומד עליו, יען כי העומד, הוא גבוה מן היושב. ומעתה, הלא מתחילה ישב אברהם והמלאכים היו עומדים לפניו, נמצא אם כן שהיו כנצבים עליו. לכך נאמר: "נצבים עליו". אבל לאחר מכן כאשר נהפוך הוא, שהמלאכים ישבו תחת העץ לאכול ואברהם היה עומד לשרתם, היה הוא העומד והם היו יושבים. לכך נאמר הלשון: "עמד עליהם".

"וימחר אברהם האַלְלָה אֵל שְׁרָה ויאמר מקרי שלש סאים קמח סלת" (יח ו)

הרמב"ן בפירושו על התורה תמה: למה היה צריך כל כך הרבה פת לשלשה אנשים? וכתב הרמב"ן לישב: שהיה צריך שלש סאין קמח בכדי להוציא מהן סלת נקיה מועטת לאכילה. וביאר רבנו הגר"ח קנייבסקי שליט"א בספרו 'טעמא דקרא', מהו החשבון דוקא של שלש סאין לפי המבואר במסכת 'מנחות' (עו:): שלעשרון סולת מובחר צריך סאה של

שו"ת חברותא

האם יש מצוה לבקר חולה, שאינו זקוק לעזרה רפואית ולעיזוד נפשי?

שמתוך כך יבקש עליו רחמים ונמצא כאילו מחיה אותו.

והב"י מביא את דברי הרמב"ן, שהמבקר את החולה ולא בקש עליו רחמים לא קיים מצוה זו. וכך פוסק גם הרמ"א, דכל שביקר ולא ביקש עליו רחמים, לא קיים המצוה.

ובספר 'לשון חכמים' ח"ב (כה) מעיר הערה נחוצה, דענין מצות ביקור חולים אין ענינו כמו שרגילים לילך אל החולה בשבת, ברוב עם, לומר: **'שבת דמריה טוב'**. שאז, מפני קול המולה אין יכול לישא וליתן מעניניו. וגם אסור בשבת להתפלל עליו.

רק ענינו, שילך ביחידות לבקר ולשאול מענין חוליו וישא ויתן בענין רפואתו ובשאר ענינים הצריכים לחולי. ועם הנהגתו והנהגת בני ביתו לשמש עמו בדרך ישר.

עוד מוסיף וכותב, דבספר 'הרדמים' כתב: שהדבור יפה לחולים. ולכן ידקדק המבקר לילך לחולה כשאין שם איש, שאז נפש החולה מרה עליו בהיותו יחיד וע"י הדיבור ישכח דאגתו, גם צערו. ■

וכך ראיתי בתורת האדם' להרמב"ן 'שער המיחוש', שכולל שתי המטרות העיקריות הנ"ל במדה שוה. ועוד מוסיף עליהם מטרה שלישית שהיא נמצאת בתדירות.

ואחרי הביאו מסוגית הגמרא ב'נדרים' הנ"ל, **מסכם וכותב: 'ושמעינו מהכא, דבקר חולים כדי שיעשו לו צרכים הצריכים לחוליו וימצא נחת רוח עם חבריו.**

ועוד, כדי שיכוין דעתו לרחמים ויבקש עליו. כדתניא (לגבי מצורע, מ"ק ה): 'וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא' (ויקרא' יג). צריך [המצורע] להודיע צערו לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים. הלכך, המבקר את החולה ולא בקש עליו רחמים, לא קיים מצוה.'

הרי מפורש יוצא מדברי הרמב"ן: שמעצם מטרת מצות הביקור הוא גם בעיקר בכדי שיבקש עליו רחמים ועד כדי כך שאם בקר ולא ביקש, לא קיים המצוה. וכדברי הרמב"ן כותב גם ה'טור' (שלה) והוא אף מקדים ענין מטרת הבקשת רחמים וכותב: 'ומצוה גדולה היא לבקר,

שאלה: האם יש מצוה לבקר חולה, אשר מקבל טיפול רפואי טוב ואינו זקוק לא לעזרה רפואית ולא לעיזוד נפשי?

תשובה: [מתוך דברי שו"ת צ"ץ אליעזר' חלק ה - 'רמת רחל' פרק ג]. עיקר מצות ביקור חולים היא - לעיין בצרכי החולה ולעשות לו מה שצריך. ולכאורה, היה מקום לפטור מלבקר במקום שבטוחים שנעשה ע"י אחרים כל מה שהחולה נצרך. ובפרט כשנמצא בבית חולים. שמלבד מה שמסודר עניני מטתו וכל מה שזקוק, הרי עפ"י ההוראה הרפואית, לא מרשים שם בכלל להתערב בפיקוח צרכיו וכדומה ואין שם שום מקום לעיין בצרכי החולה ובעשיית צרכיו מה שצריך. וא"כ הרי יורד מאליו הענין החיוני שנתלה בו עיקר מצות הביקור חולים. אולם מסוגית הגמרא ב'נדרים' (מ.) משמע; דכשם שמעיקר מטרת מצות הביקור הוא בכדי לעיין בצרכי החולה, כך לא פחות מאותה מדה ישנו בעיקר מטרת מצות הביקור, בכדי להתעורר על ידי כך בבקשת רחמים עליו, בתפלה ותחנונים.

בימים הקרובים

יצא הדיסק השני ב-MP3 בנושא הזמרים הפסולים

מחירם יהיה:

2 ב-15 ש"ח

1 ב-10 ש"ח

בכל דיסק יש למעלה מ-10 הרצאות

ניתן להשיג 3 DVD ב-10 ש"ח

ארגון 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק 03-6777779

שפך לחברו כוס קפה במלון פלאז'ה - כמה ישלם?

מאת הרה"ג שאול שטראוס שליט"א

<p>ישלם לבעל החנות כמה שעלה לו הכלי אצל הסיטונאי? או שישלם לפי המחיר שכלי זה עולה בחנות? או אולי יש אפשרות שלישית?</p>	<p>לפי המחיר במסעדות זולות? או אולי מספיק שישלם דמי עלות הכנת כוס קפה בבית? קונה כללי בחנות בלי כונה ועליו לשלם עבורו. האם</p>	<p>א. אדם המתארח במלון יוקרתי, הזמין כוס קפה ושילם על כך מחיר גבוה. האדם שישב לידו הזיז בלי משים את ידו והכוס נשפכה. האם ישלם לו לפי המחיר של כוס הקפה במלון, או</p>
--	--	--

ההשתתפות בשעור 'השאלה השבועית העולמית' ב'אולפני שופר' פתוח לצבור ביום המישי בשעה 21:00 בערב בלמוד עם חברות בשיבות 'אהל יהודה' ניתן לצפות בשדור חי באתר שופר ביום המישי בשעה 21:00 www.shofar.net

נסיעה בטרמפ, חינום או לא?

תקציר התשובה:

אם עמד בתחנה על מנת ליסוע באוטובוס צריך לשלם לו דמי אוטובוס. ואם זה אומדנא דמוכה, שאם היה יודע שצריך לשלם, לא היה נוסע (כגון: שברכב הפרטי לא נוח ליסוע וכדו') אין צריך לשלם. כמו כן; אם בדעת שמעון מתחילה היה באמת להסיעו בחינם ורק אחר כך נתחרט, פטור מלשלם. ואם עמד בטרמפיאדה, פטור מלשלם.

הרצאתו הקרובה של הרב אמנון יצחק שליט"א

באר שבע המרכז לאומנויות הבמה שדרות דגל 41

ביום שני י"ז חשוון 25/10/10

כניסה 20 שקל

השערים יפתחו ב-19:00 תחילת התוכנית 19:30

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET

שאלות ותשובות מפי הרה"ג רבי בן ציון מוצפי שליט"א

שפרסמו, אבל מדוע לא יוצאים נגד הענין גדולי הרבנים?? ואז כלל הציבור הדתי יתחזק.

תשובה:
כי כתוב בגמרא: "בעקבתא דמשיחא חוצפה יסגי..."

שאלה
לכבוד הרב שלום רב;
האם האיסור לשמוע את הזמרים שדיברתם עליהם זה מצד לפני עיור לא תתן מכשול? האם מצד הדין מותר לי לשמוע שירים חסידיים כשרים, מזמר ששר במעורב? יישר כח, כבוד הרב.

תשובה:
אימתי תתעוררו? הרי קולם הוא קולו של יצר הרע! הם לא מתכוונים לשבח את בוראם, כי הם מורדים בו ומכעיסים אותו ולועגים לתורה! וכונתם להשמיע את קולם. ובספרים הקדושים מובא; שמקולותיהם נבראים מזיקים! ואתה עוד מנסה לשמוע אותם.

שאלה
שלום לכבוד הרב;
בחגיגת שמחת התורה התקליטן השמיע זמרים פסולים, פרשתי מהשמחה אחרי שהתרעתי על הדבר וביטלו אותי עלה הסף, עשיתי טוב?

תשובה:
קידשת שם שמים, ירבו כמוד ביישראל.

שאלה
מחילה מכבודו חפשונו ולא ראינו שהיה מענה לשאלה הזו; הרב שבעלי מתייעץ עמו אמר שכל עוד לא הוצא פסק ע"י רבנו מרן אפשרי לשמוע את הזמרים הנלוזים, אני לא מאמינה. מה הרב אומר?

תשובה:
זה דבר פשוט לכל יהודי בעל נשמה יהודית, שאסור לשמוע שירים של מחטיאי הרבים! ומרן הרב עובדיה אינו אמור להגיב לכל טפש ועושה מעשה אוילי. ובגלל הדבר הזה יוצאים הילדים לתרבות רעה. זה א - ב ביהדות, אני מזועזע מעצם השאלה! ■

ברית מילה ואני התקליטן ואני אומר, שאני לא מוכן לשים את השירים של הזמרים הפסולים. איך עלי לנהוג? תודה.

תשובה:
אסור לך להפעיל ולא להתזיק דיסקים שלהם.

שאלה
לכבוד הרב;
יש בלבול בקרב בעלי התשובה, ישנם רבנים שיש להם דיסקים עם זמרים מחטיאים, או נשות רבנים הולכות עם פאות גולשות, מה הרב מייעץ?

תשובה:
תודו להשם יתברך שאינכם כאלה.

שאלה
שלום לכבוד הרב;
יש בכלול מחלוקת לגבי זמרים פסולים, כמה מהם טוענים שיש לשמוע רק למרן, איך אני יכול להוכיח להם את ההלכה שאסור לשמוע אותם?

תשובה:
תעסקו בתורה. ואוי להם לזמרים שבנוסף לכל עוונותיהם הנפשעים, מחטיאים אתכם בביטול תורה וכל כך מטמאים את שכלם של ה"אברכים" עד שמצדדים לטובת מחטיאי הרבים הבזויים והשפלים, מבלי הזמן. תאמר לחבריך, שאינם לומדים מוסר וחסר להם הרבה יראת השם.

שאלה
בהמשך לשאלה ששאלו את הרב היום בענין הזמרים והרב הגיב בתקיפות; אינני שומע כבר את הזמרים

שאלה
לכבוד הרב שליט"א;
האם לפרסם פסקים נגד זמרים מחטיאי הרבים גם לכאלו שרק עתה מתקרבים ליהדות? היש חשש שאם לא ישמעו זמרים "דתיים" הם ישמעו שירים חילוניים, או יתרחקו מיהדות?

תשובה:
מצוה לפרסם ברבים פסקים של גדולי ישראל! ואין לנו לחלק מדעתנו חילוקים שהגדולים לא חילקו! ואין להגן על מי שמחטיא את הרבים ואין לו שמץ, או קמצוץ יראת השם ומשחית את הבנים והבנות של הקדוש ברוך הוא.

שאלה
שלום לכבוד הרב;
בקשר לזמרת מחטיאת הרבים שחזרה בתשובה. מה היא צריכה לעשות האם כמו הזמרים, או שיש דין אחר?

תשובה:
די לה שתתוודה ותעשה תשובה ותחדל ממעשיה.

שאלה
לכבוד הרב שלום;
בעקבות שיחתך עם הרב אמנון יצחק; בעלי מנגן ושר שירים של זמרים חילוניים ואף של גויים ליד ילדנו. איך עלי לנהוג?

תשובה:
תתפללי עליו כל יום שישוב בתשובה.

שאלה
לרב שליט"א;
שמעתי שאסור לקנות מחנות שמוכרת שירים של זמרים פסולים, היום בסופרים הגדולים גם יש. וקשה ללכת רחוק לקנות, מה הרב אומר שנעשה?

תשובה:
בסופר מותר לקנות, כי אינו מיוחד לדיסקים.

שאלה
לכבוד הרב שלום רב;
בעזרת ה' בקרוב אחי עושה מסיבת

התקליטור העולמי

לאור הצמאון הרב

הוחלט לכסות את כל בתי האב בישראל

1,750,000 מסע שיחולקו חינם

ניתן לרכוש מנית זכות בסך 4000 ש"ח בלבד!
להתחלת המבצע אפשרות עד 10 תשלומים

הדיסק כולל בתוכו:

כל ספרי חברותא של הרה"ג יעקב שולביץ שליט"א פרוש לתלמוד בבלי.
כל ספרי הרה"ג אברהם חיים עדס שליט"א: ארבעת המינים, דיני רפואה
בשבת, שמיטה, חנוכה, שבת בתפארתה, דיני דרבנן, פאת זקנך ועוד... עם
ציורים ופוסטרים.

כל ספריו של הרה"ג יעקב לוגסי שליט"א: ברומו של עולם 10 כרכים,
עמלנו, אגרת לבת ישראל, נפשי בשאלתי, ישראל סגולתו, ואני תפילתי,
מלמדים, מראות, משפט, מלאכת ה', בעקבתא דמשיחא, שערי פרנסה...

כל ספרי הרה"ג משה אבגי שליט"א סדרת 'חכמת המצפון' כולל מועדים.

וכל ספרי הכשרות של הרה"ג מרדכי עזרן שליט"א.

בנוסף הספרים: משניות, רמב"ם, טור, שלחן ערוך וחסד לאברהם.

עם סרטי מסע של הרה"ג אמנון יצחק שליט"א והספרים:

עולם התשובה, העיתונאי, הרצל והציונות ועוד.

תנ"ך ותלמוד בבלי התקבלו מ"אוצר החכמה".

ניתן להשיג במשרדי 'שופר'

רח' מתתיהו 10 בני ברק

בין השעות 09:00-18:00

03-6777779